

Vi drukner i e-post

Over alt fins det folk som siger sammen under vekten av alt reklamesøppelet de mottar gjennom posten. Og som om ikke det var nok, blir de nå også begravd av elektroner som er organisert som e-post, beskjeder og gruppedatabaser.

Dette følger et fast mønster: Folk får e-post på datamaskinen sin, de begynner å bruke den - de liker den - de bruker den mer - de blir overveldet av den. De mailer og mottar. Til slutt tør de ikke ta en ukes ferie på grunn av det som venter dem når de logger seg på igjen. Er du en av dem?

Det fins et tilsvarende mønster: Vi blir lært opp i et nytt e-post system en dag, og vi lærer raskt å kommunisere. Men vi lærer ikke alt, og behersker knapt halvparten av de mulighetene som fins for å bruke systemet *effektivt*. Resultatet er at systemet fylles opp med søppel.

Informasjons-spredning og lagring vokser ut av kontroll. Vi mislykkes ofte når det gjelder å skille mellom informasjon som vi bare ønsker å *lese*, og informasjon som krever *handling*. I et miljø som velter ut 200 meldinger pr dag, drukner de tre meldingene som krever handling fullstendig.

Vi venter på bedre filtre og smartere hjelpemidler som skal redde oss, men

kanskje blir vi nødt til å redde oss selv. På det personlige plan må vi lære opp kunnskapsarbeidere til å sortere og bearbeide store mengder informasjon. Den kollegaen som lagrer 5000 meldinger, skriver ut all e-posten sin for å lese den, eller ligger så i bakleksa at han/hun ikke kan svare på e-postforespørsler denne uka, bidrar ikke akkurat til ytelsen i en effektiv organisasjon.

På gruppenivå må vi etablere rutiner for å finne balansepunktet mellom det å distribuere essensiell informasjon, og å gjøre produktivt arbeid. Vi må overvåke effektiviteten hos menneskene ved datamaskinene like nøye som vi overvåker nettverkstjenerne. Slik kan vi utforme og stadig forbedre kommunikasjonsprotokoller som gjør det mulig for folk å være ajour, og kanskje til og med komme på forskudd.

Med den franske filosofen Jean-Jacques Rousseaus naivitet (han som oppfordret oss til å forkaste alle lover og gå tilbake til naturen), er det mange som tror at hvis bare *all* informasjon kunne fordeles *overalt*, ville en ny dag rinne. Mulig det, men vi vil alle sammen være alt for trøtte til å sette pris på det daggrøyet, etter som vi har vært oppe hele natta for å komme gjennom all informasjonen.

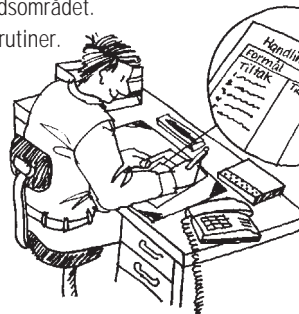

PEP - GJØR DET NÅ!

Øke trivselen, produktiviteten og arbeidsgleden. Bli kvitt papirhaugene, maset og den dårlige samvittigheten. PEP (Personlig Effektivitets Program) er et verktøy som hjelper deg å ta tilbake kontrollen over arbeidsdagen. Programmet tar utgangspunkt i din egen arbeidssituasjon, med deg og ditt virkelige arbeid som øvingsmateriale. Slik blir metoden du lærer, automatisk en del av dine egne arbeidsrutiner. PEP sikrer kvaliteten ved aktiv opp-følgning over et halvt år med jevnlig besøk av rådgiver på arbeidsplassen.

Nøkkelgrep er:

- Organisere arbeidsområdet.
 - Forbedre arbeidsrutiner.
 - Utvikle personlig arbeidsteknikk som gir større kontroll.
- Målbare resultater: Minst en halv time bedre tid hver dag!!!

*Neste step -
det er PEP*

**PEP - GJØR
DET NÅ!**

IBT på web:

<http://www.ibtgruppen.no>
<http://www.ibt-pep.com>

Ira Caleff, IBT-rådgiver i Washington